

Arrest

nr. 73 194 van 13 januari 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Jordaanse nationaliteit te zijn, op 29 december 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 december 2011.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 5 januari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 januari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat B. VANTIEGHEM en van attaché C. MISSEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. *Feitenrelaas*

U verklaart de Jordaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn van Erbid. U woonde in Beit al-Raz, samen met uw ouders en twee van uw broers en een zus. U zou Jordanië dienen te hebben ontvlucht omdat u valselyk beschuldigd werd van wapensmokkel. Uw vader zou borg gestaan hebben voor uw vrijlating op 3 mei 2010. U zou zonder probleem in het bezit van uw Jordaans paspoort de grens met Syrië zijn overgestoken en vervolgens de grens met Turkije. In Turkije zou de smokkelaar uw paspoort afgenomen hebben en vervolgens reisde u illegaal tot in België. Op 15 juli 2010 diende u hier uw eerste asielaanvraag in. U zou in België vernomen hebben dat uw familie het goed stelt, maar dat zowel de politie als de Mukhabarat (veiligheidsdienst) nog steeds naar u komen vragen. Uw vader zou tot op het moment van het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de

Staatlozen (CGVS dd. 11/10/2010) niet zijn lastiggefallen om borg te betalen. Op 22 oktober 2010 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus en dit omwille van uw vage en tegenstrijdige verklaringen. Op 22 november 2010 diende u hier beroep tegen in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV). Op 4 februari 2011 nam ook de RVV een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Vervolgens diende u op 15 maart 2011 een aanvraag tot regularisatie in op basis van artikel 9ter. Op 19 april 2011 werd uw verzoek onontvankelijk verklaard door de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) omdat het standaard medisch getuigschrift dd. 01/03/2011 geen enkele uitspraak doet omtrent de graad van de ernst van de ziekte. U werd op 20 oktober 2011 tijdens illegale werkzaamheden bij een vreemdelingencontrole uitgevoerd door de politie van Mechelen overgebracht naar het centrum voor illegalen te Merksplas (CIM) en dit omwille van uw illegaal verblijf in België.

U diende uiteindelijk op 10 november 2011 in het CIM een tweede asielaanvraag in. U legde als nieuw element een fax van een Jordaans document neer waarin staat dat er een zaak tegen u lopende is en u gezocht wordt door het Ministerie van Justitie. U baseerde zich verder op hetzelfde asielrelaas als in kader van uw eerste asielaanvraag. U stipte ook nog aan dat u uw vader gaat vragen om het geld van uw verkochte zaak in Jordanië op te sturen zodat u hier een zaak kan openen. Op 21 november 2011 werd door de DVZ een beslissing tot weigering van in overwegingname genomen omdat u slechts een kopie van dit document voorlegt.

Op 25 november 2011 diende u een derde asielaanvraag in met de verklaring van uw advocaat dat het origineel voorhanden is. Op 5 december 2011 werd u door de DVZ gehoord en verklaarde u dat uw asielmotieven dezelfde zijn zoals door u aangehaald in kader van uw eerste asielaanvraag en staat u dit met het originele document van het Jordaanse Ministerie van Justitie en een kopie van het ontvangstbewijs ARAMEX dd. 27/09/2011. Uw vader zou dit document bemachtigt hebben omdat hij inmiddels stappen onderneemt om u te verstoten daar hij niets meer met u te maken wil hebben. Van zodra u een verblijfsvergunning krijgt kan uw vader uw geld van Jordanië naar België transfereren.

B. Motivering

Er dient na het gehoor door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt uw land van herkomst te hebben verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals begrepen onder de Conventie van Genève, noch aannemelijk hebt gemaakt een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals begrepen onder de definitie van subsidiaire bescherming en wel om volgende redenen.

U hebt op 15 juli 2010 een eerste asielaanvraag ingediend, dewelke op 4 februari 2011 werd afgerond door de beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus door de RVV. Uw vrees voor vervolging werd niet aannemelijk bevonden omwille van uw vage en tegenstrijdige verklaringen aangaande uw arrestatie en detentie. Op 10 november 2011 diende u in het CIM een tweede asielaanvraag in. U baseerde zich op dezelfde feiten zoals door u aangehaald in kader van uw eerste asielaanvraag. Als nieuw element legde u een fax neer van een nota van het Ministerie van Justitie dd. 21/09/2011 waarin staat dat er een zaak tegen u loopt en u gezocht wordt. Gezien de door u aangehaalde motieven reeds beoordeeld werden in kader van uw eerste asielaanvraag en het document een fax betreft waarvan de bewijswaarde en de authenticiteit niet op een adequate manier kunnen worden beoordeeld, nam de DVZ op 21 november 2011 een beslissing tot weigering van in overwegingname van uw asielaanvraag.

U baseert uw derde asielaanvraag integraal op de asielmotieven van uw eerste asielaanvraag, doch legt u nu het origineel neer van de fax door u neergelegd in kader van uw tweede asielaanvraag. Het betreft een interne nota dd. 21/09/2011 van het Ministerie van Justitie waarin staat dat er een zaak tegen u loopt en u gezocht wordt (gehoorverslag CGVS 3de asielaanvraag, pp. 3 en 4). U wilt met dit document aantonen dat uw asielrelaas wel degelijk correct is (gehoorverslag CGVS 3de asielaanvraag, p. 6). Vooreerst rijst de vraag wat betreft de authenticiteit van dit document. U bevestigt immers dat dit document een intern document van het Ministerie van Justitie betreft (gehoorverslag CGVS, p. 4). In het licht hiervan is het zeer merkwaardig dat uw vader dit interne document zou hebben kunnen bemachtigen om vervolgens hiermee een procedure op te starten om u te verstoten (gehoorverslag CGVS 3de asielaanvraag, p. 4). Verder is het toch wel zeer bevreemdend dat uw vader, als direct familielid van een gezocht persoon, dit document zou hebben kunnen verkrijgen. Daarenboven wordt het 'verstotingsverhaal' ongeloofwaardig geacht. Zo verklaart u dat uw vader pas in augustus 2011 een procedure zou zijn gestart om u te verstoten terwijl hij al in oktober / november 2010 en

vervolgens in maart / april 2011 door de Mukhabarat zou zijn aangehouden omwille van uw vertrek en het feit dat hij borg stond voor u (gehoorverslag CGVS 3de asielaanvraag, pp. 4 en 5). Tot op heden weet u daarenboven niet eens hoe het met deze procedure zou zijn gesteld (gehoorverslag CGVS 3de asielaanvraag, p. 5). Het ongeloofwaardige karakter van dit gegeven wordt andermaal bevestigd door het feit dat u, als verstoten zoon, nog de mogelijkheid heeft om het bedrag van 135.000 euro van Jordanië naar België door uw vader te laten transfereren om vervolgens hier een zaak op te kunnen starten (zie Verklaring 2de asielaanvraag dd. 21/11/2011, punt 37 + Verklaring 3de asielaanvraag dd. 05/12/2011, punt 37), een handeling die bezwaarlijk van een vader die zijn zoon wenst te verstoten kan worden verwacht. Een andere vaststelling die zware twijfels doet rijzen bij de waarachtigheid van deze verklaring te zullen worden verstoten is het gegeven dat u in kader van uw tweede asielaanvraag met geen woord hebt gerept over dit voornemen van uw vader, dit terwijl u verklaart hier al sinds augustus 2011 van op de hoogte te zijn (gehoorverslag CGVS 3de asielaanvraag, p. 5).

Verder dient te worden vastgesteld dat u pas in juli 2011 uw familie contacteerde om hen te vragen documenten op te sturen waaruit blijkt dat u gezocht wordt door de Jordaanse autoriteiten (gehoorverslag CGVS 3de asielaanvraag, p. 2). U hebt echter nagelaten om deze actie te ondernemen tijdens uw eerste asielprocedure van 15 juli 2010 tot 4 februari 2011. Vervolgens verkoos u een aanvraag tot regularisatie op basis van artikel 9ter op 15 maart 2011 bij de DVZ in te dienen, hetgeen op 19 april 2011 onontvankelijk werd bevonden. U hebt met andere woorden de voorkeur gegeven aan uw medisch dossier, eerder dan het vergaren van essentiële documenten om uw vrees voor vervolging te onderbouwen (gehoorverslag CGVS 3de asielaanvraag, p. 3). Gezien uw laconieke houding wordt er nogmaals afbreuk gedaan aan de ernst en de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. De eerdere weigeringsbeslissing genomen door het CGVS en bevestigd door de RVV concludeerde dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw arrestatie en detentie en dit omwille van uw vage en tegenstrijdige verklaringen. Het louter voorleggen van dit document, waarvan de authenticiteit in twijfel dient te worden getrokken, wijzigt gezien het geheel van bovenstaande observaties niets aan de eerder genomen weigeringsbeslissing. De sheet van de koeriersdienst ARAMEX toont enkel aan dat u in september 2011 post vanuit Jordanië hebt ontvangen niets meer niets minder.

Tot slot dient er nog te worden aangestipt dat u pas op 10 november 2011 een tweede asielaanvraag hebt ingediend en dit 20 dagen na aankomst in het CIM, terwijl u zelf verklaart dat u al in september 2011 op de hoogte was van het bestaan van het door u voorgelegde document en op 27 september 2011 het origineel per koerierdienst ARAMEX hebt ontvangen (gehoorverslag CGVS 3de asielaanvraag, pp. 3 en 4). Geconfronteerd met het uitblijven van deze asielaanvraag vergoelijkt u dit aanvankelijk door te stellen dat u op 24 oktober 2011 een afspraak gepland had met uw Franstalige advocaat om uw opties te bekijken, maar dat u jammer genoeg op 20 oktober 2011 door de politie van Mechelen werd aangehouden waardoor u niet direct na ontvangst van dit document asiel hebt kunnen aanvragen (gehoorverslag CGVS 3de asielaanvraag, p. 5). Gewezen op het feit dat dit geen afdoende verschooning biedt aangezien u uw eerste asielaanvraag zonder bijstand van een advocaat hebt ingediend en uw advocaat u in het verleden al had gevraagd officiële documenten te vergaren, beweert u plots de wetten niet te kennen en pas in het CIM vernomen te hebben over de mogelijkheid om een tweede asielaanvraag in te dienen (gehoorverslag CGVS 3de asielaanvraag, pp. 5-6). Dit argument biedt geen afdoende verschooning. Zo verklaart u eerder tijdens het gehoor afgenomen door het CGVS dat uw advocaat u vroeg nieuwe documenten te vergaren opdat u een tweede asielaanvraag zou kunnen indienen waarna u in juli 2011 met uw familie contact hebt opgenomen (gehoorverslag CGVS, pp. 2 en 3). Nogmaals gevraagd waarom u niet direct in het CIM een tweede asielaanvraag hebt ingediend, vergoelijkt u dit door te stellen dat u ging afwachten wat de advocaat ging ondernemen en wist u zelf nog niet wat u ging ondernemen (gehoorverslag CGVS 3de asielaanvraag, p. 6). Uw laconieke houding doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van uw vrees voor vervolging in Jordanië.

In de marge dient nog te worden aangestipt dat aangaande uw aanvraag tot een medische regularisatie dd. 15 maart 2011 (zie documenten toegevoegd aan het blauwe mapje in het administratief dossier) u een kopie van uw paspoort kan voorleggen, terwijl u tijdens uw eerste asielaanvraag verklaarde dat in Turkije de smokkelaar dit paspoort van u had afgenomen en u het niet meer terug hebt gekregen (Verklaring dd. 26/07/2010 punt 21 en punt 33 + gehoorverslag CGVS 1ste asielaanvraag dd. 11/10/2010, p. 2).

In het licht van bovenstaande vaststellingen dient er te worden geconcludeerd dat ook wat betreft uw derde asielaanvraag u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van

de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De verzoekende partij klaagt in een eerste en enig middel de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (hierna wet van 29 juli 1991) aan evenals de schending van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).

De formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikel 3 van de wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De administratieve overheid dient in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing (RvS 7 november 2001, nr. 100.628; RvS 30 mei 2006 nr. 159.298; RvS 12 januari 2007, nr. 166.608; RvS 15 februari 2007 nr. 167.848; RvS 26 juni 2007 nr. 172.777).

Uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht is bereikt.

De verzoekende partij brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. De vrees van de verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354). Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor

vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, *La protection internationale des réfugiés en Belgique*, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172).

2.3. Eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad), wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput. Bij een beoordeling van een latere asielaanvraag mag hij derhalve niet opnieuw uitspraak over de eerdere asielaanvraag doen.

De Raad heeft niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die al in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de reglementair bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep er tegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Gelet op het gezag van gewijsde van dit arrest is de bevoegdheid van de Raad in het kader van huidig beroep beperkt tot een beoordeling van de nieuwe elementen door verzoeker aangevoerd in het kader van zijn huidige asielaanvraag en de afweging ervan tegen de juridisch vaststaande motieven uit de vorige asielaanvraag.

Dit neemt echter niet weg dat de Raad bij de beoordeling van een latere asielaanvraag rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met de elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerdere asielaanvraag zijn afgelegd. De Raad kan zich dus op geheel het administratief dossier steunen en bijvoorbeeld ook een vergelijking maken tussen verklaringen die in de opeenvolgende asielprocedures zijn afgelegd (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704).

2.4. Verzoeker stelt dat hij zijn huidige asielaanvraag baseert op dezelfde feiten als zijn eerste asielaanvraag, maar dat deze aanvraag als ongeloofwaardig werd beschouwd omdat hij niet over een origineel document beschikte. Het nieuwe document toont aan dat verzoeker gezocht wordt door zijn autoriteiten.

De Raad stelde in haar arrest 55 597 van 4 februari 2011 dat verzoeker zijn hoedanigheid van vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of dat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet niet aannemelijk gemaakt heeft omwille van de volgende motieven:

“3.2. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) het de nodige verbazing wekt dat hij, die zou beschuldigd zijn van wapensmokkel, in het bezit was van zijn eigen paspoort, identiteitskaart en kaart van de sociale zekerheid toen hij het land verliet en hij daarenboven totaal niet eenduidig is met betrekking tot het door hem gevolgde traject, zoals gedetailleerd wordt toegelicht, vaststelling die zijn geloofwaardigheid niet ten goede komt temeer hij zijn verklaringen aanpast telkenmale hij erop gewezen werd dat deze niet logisch waren, (ii) ook aan zijn verklaringen analfabeet te zijn geen geloof kan worden gehecht, zoals uitvoerig wordt uiteengezet, (iii) hij ook omtrent zijn aanhouding en detentie incoherente en uitermate vage verklaringen aflegt en zijn gebrek aan kennis betreffende deze essentiële elementen in zijn relaas totaal niet kan overtuigen vermits – zo enig geloof zou kunnen worden gehecht aan de door hem aangehaalde asielmotieven – ervan kan worden uitgegaan dat hij alles in het werk zou stellen om accurate informatie hieromtrent te vergaren, temeer hij een advocaat had die door zijn familie was geëngageerd om in zijn zaak op te treden en zijn belangen te behartigen en tot wie hij zich zou kunnen richten om enige kennis hieromtrent te vergaren, (iv) hij zich niet heeft geïnformeerd naar het lot van M. en A., die samen met hem werden gearresteerd, nonchalante houding die niet kan overtuigen daar informatie over het lot van zijn medearrestanten essentieel is om zijn vrees voor vervolging correct te kunnen inschatten en ervan kan worden uitgegaan dat hij, gezien zij samen werden opgepakt, zou willen weten hoe het met hen ging, (v) het niet kan overtuigen dat hij tijdens zijn gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat hij op borg werd vrijgelaten met als voorwaarde dat hij zich dagelijks bij de inlichtingendienst moest aanmelden om zijn handtekening te plaatsen terwijl hij tijdens zijn gehoor op het CGVS expliciet verklaarde dat er, behalve de borg, geen verdere voorwaarden bij zijn vrijlating werden gesteld, (vi) gezien de ernst van de door hem beschreven feiten, zijn toch wel zeer nonchalante houding wanneer er gepeild wordt naar het welzijn van zijn familie andermaal niet kan overtuigen, (vii) het weinig geloofwaardig is dat tussen zijn vertrek en tot op heden de autoriteiten nog niet bij zijn vader zouden zijn langs geweest en hem specifiek over de borg zouden hebben aangesproken en het verder niet kan overtuigen dat hij stelt dat sinds zijn vertrek de Mukhabarat nog steeds bij zijn familie navraag naar hem doet maar hij anderzijds stelt niet te weten welke Mukhabarat het betreft en (viii) hij niet bij machte blijft

te zijn ook maar enig begin van bewijs ter staving van zijn bewering te zijn gedetineerd, van wapensmokkel te zijn beschuldigd en vervolgens op borg te zijn vrijgelaten te kunnen neerleggen en de documenten die hij wel neerlegt betrekking hebben op zijn identiteit, gegeven dat niet ter discussie staat. (...)

3.4. Voorts stelt de Raad vast dat de in de bestreden beslissing opgenomen motieven correct zijn, steun vinden in het administratief dossier en de kern raken van verzoekers vluchtmotieven, en verzoeker in voorliggend verzoekschrift er niet in slaagt in concreto de motieven te ontkrachten of te weerleggen. Immers, blote beweringen en niet onderbouwde aantijgingen, dat geen rekening werd gehouden met zijn gegronde vrees voor vervolging, geen enkel onderzoek werd uitgevoerd naar de mogelijkheid om de bescherming van de Jordaanse autoriteiten in te roepen bij terugkeer, hij ervan overtuigt is dat zijn leven in gevaar is en hij niet alleen vanuit zijn persoonlijke ervaring spreekt, hij een omstandig relaas heeft gegeven en derhalve aan de bewijslast is voldaan, volstaan niet om de pertinente motieven te weerleggen of aan te tonen dat zijn rechten van verdediging zijn geschonden, zijn asielaanvraag niet zorgvuldig werd onderzocht of dat de commissaris-generaal een manifeste beoordelingsfout zou hebben begaan."

De Raad schaaft zich achter dit motief. De Raad stelt vast dat het asielrelaas op grond van talrijke niet weerlegde motieven ongeloofwaardig geacht werd door de Raad.

Wat het voorgelegde document betreft stelt de bestreden beslissing: "U baseert uw derde asielaanvraag integraal op de asielmotieven van uw eerste asielaanvraag, doch legt u nu het origineel neer van de fax door u neergelegd in kader van uw tweede asielaanvraag. Het betreft een interne nota dd. 21/09/2011 van het Ministerie van Justitie waarin staat dat er een zaak tegen u loopt en u gezocht wordt (gehoorverslag CGVS 3de asielaanvraag, pp. 3 en 4). U wilt met dit document aantonen dat uw asielrelaas wel degelijk correct is (gehoorverslag CGVS 3de asielaanvraag, p. 6). Vooreerst rijst de vraag wat betreft de authenticiteit van dit document. U bevestigt immers dat dit document een intern document van het Ministerie van Justitie betreft (gehoorverslag CGVS, p. 4). In het licht hiervan is het zeer merkwaardig dat uw vader dit interne document zou hebben kunnen bemachtigen om vervolgens hiermee een procedure op te starten om u te verstoten (gehoorverslag CGVS 3de asielaanvraag, p. 4). Verder is het toch wel zeer bevreemdend dat uw vader, als direct familielid van een gezocht persoon, dit document zou hebben kunnen verkrijgen."

Wat het beoordelen van de authenticiteit en bewijskracht van neergelegde stukken betreft wijst de Raad erop dat dit behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad. Om bewijskracht aan een document te kunnen ontleen dient dit ondersteund te worden door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen *in casu* niet het geval is (RvS, beschikking nr. 7257, 14 juli 2011).

De bestreden beslissing wijst ook op het volgende: "In de marge dient nog te worden aangestipt dat aangaande uw aanvraag tot een medische regularisatie dd. 15 maart 2011 (zie documenten toegevoegd aan het blauwe mapje in het administratief dossier) u een kopie van uw paspoort kan voorleggen, terwijl u tijdens uw eerste asielaanvraag verklaarde dat in Turkije de smokkelaar dit paspoort van u had afgenomen en u het niet meer terug hebt gekregen (Verklaring dd. 26/07/2010 punt 21 en punt 33 + gehoorverslag CGVS 1ste asielaanvraag dd. 11/10/2010, p. 2).

Ook ter zitting geeft verzoeker geen aannemelijke verklaring voor het feit dat hij zijn paspoort of de kopie ervan niet voorgelegd heeft bij de Dienst Vreemdelingenzaken of het Commissariaat-generaal. Hij stelt slechts dat hem nooit naar zijn paspoort gevraagd werd door deze diensten en hij andere identiteitsdocumenten heeft voorgelegd. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker uitdrukkelijk naar zijn internationaal paspoort gevraagd werd ook bij de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van zijn asielaanvraag (zie stuk 9, Verklaring, nr. 18).

De Raad meent dat de overige motieven overtuigend zijn.

Verzoeker heeft zijn asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoeker aangehaalde vrees voor vervolging in overeenstemming met de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor hij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van zijn relaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in

het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien januari tweeduizend en twaalf door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

G. de MOFFARTS